

Dea Loher

LAND ZONDER WOORDEN

Vertaling Tom Kleijn

© Copyright Verlag der Autoren, Frankfurt am Main, 2007

© Copyright Nederlandse vertaling: Tom Kleijn 2010

I.

en als ze me vragen
hoe het was

nou

nou

nou

nou hoe was het

dan zeg ik
niets
en als ze aandringen
vertel toch
dan denk ik
waarover

zou ik schilderes zijn
[gewoon] bijvoorbeeld
zou het eenvoudiger zijn
[is de] vraag

zou ik kunnen zeggen

vroeger
veel te lang
waren de lichamen belangrijk
een tijd onmisbaar
dan vervangbaar
tenslotte willekeurig
lichamen soms naakt soms niet
in krankzinnig vergrote nauwkeurigheid
met hun verwondingen littekens naden roodkleurige openingen
lichamen in de schakering van bedorven zalm
daarbij substantie zoals varkensvlees wratten vet kraakbeen
iedere vezel duidelijk zichtbaar
nadruk op de onvermijdelijke ontbinding
lange tijd in de mode wordt nog altijd graag gebruikt
de mens monsterachtig /in het monsterlijke veranderd toont zijn armzaligheid
opdat hem troost wordt geschonken

was een van mijn fases
toen dacht ik
waar/aangezien iedere arts superieur is aan de schilder

in de precisie van anamnese en anatomie
kan ik hoogstens het gebrokene schilderen het afgerukt het verminkte
dat deed ik als volgende is lang geleden
snel verder gewoon verder de fouten zijn al betaald de wonden van de
schaamte in mijn hart klein rond oneindig zichtbaar zoals die van een ooit op
de huid uitgedrukte sigaret
dat moet genoeg zijn als herinnering
(*breekt af*)

en bij iets nieuws
een rol scheppen in plaats van over zichzelf te spreken

in feite bankroetverklaring
dubbele
zich verbergen met woorden
achter kleuren
alsof het eenvoudiger was
zou ik schilderes zijn

vraag
en bij iets nieuws niet
opgeven
en bij iets nieuws zich niet
afvragen
zich niet laten
afvragen
(*lacht*)
doorschilderen
(*breekt af*)

of dit verlangen naar schoonheid
dat keurt toch niemand goed / geeft toch niemand toe
wat werkelijk mooi is
de geur van een vriend bijvoorbeeld
met zijn heel specifieke okselzweet
en meteen stelt zich weer de vraag
hoe dat nu schilderen
of 1 m² stoeptegels
perzikpit halve afdruk van een schoen
verfspatten glasscherf
benzinevlek twijg met drie bladeren
en nu
zonder lijst aan de muur gehangen
en het is al kunst

meer nog
dat is schoonheid
alleen een beetje de gezichtshoek/ het gezichts/oogpunt veranderen

dat waren mijn gedachtes
voordat ik naar k. was gekomen
had ook een paar dingen geprobeerd
maar is niks echt goed geworden

het is me alleen met oppervlakken gelukt
veel leuke oppervlakken [oppervlakkigheden ?]

dat erachter
dat eronder dat kon ik niet
ik dacht dat ik het kende
maar ik kende het niet

maar ik was vastbesloten
het verder te

en daarna toen
(*breekt af*)

weet U die schilder
R. die ik het meest bewonder
van hem heeft iemand ooit gezegd
*he was making an environment
where your whole spirit becomes isolated*
dat is het
en dan
*you just have to deal with it
he helped you deal with yourself **

provoceren betekent niets voor me
maar waar blijft het leed

...

en het geluk

(*breekt af / onderbreekt zich*)

weet u die schilder
R. die ik het meest bewonder

van hem heeft iemand ooit gezegd
he was making an environment
where your whole spirit becomes isolated
 maar dat is het helemaal niet
 dat is als doel helemaal verkeerd
 het tegendeel is juist er moet geprobeerd worden
where your whole spirit connects to everything
 als dat niet alweer zo kunstpopulistisch zou klinken
 en hoe
 ooit
 dus toch
 berusting

...

vraag

en het geluk

II.

alle voorwerpen alles wat betekenis oproept moet opgegeven worden alle
 vormen moeten opgegeven worden daarvan was ik overtuigd
 want ieder ding krijgt meteen zo'n waanzinnige betekenis wanneer je een
 tijdlang alleen hazelaars schildert dan heet het aha terugkeer naar de natuur
 alsof het voorwerp werkelijk belangrijk was is het natuurlijk wel maar niet op
 zich
 cézanne gebruikte zijn appels en peren toch niet omdat hij fruitschilder was
 maar omdat hij de ruimtelijkheid van een tafel met spullen erop wilde
 onderzoeken door kleur en toen was het gewoon het licht buiten hoe het de
 omgeving verandert tientallen jaren lang dezelfde berg en steeds dezelfde en
 nooit gelijk haha
 nu naar het aangename de omweg een haatvraag die luidt waarom zijn er zo
 weinig [fantastische] vrouwelijke [top]schilders kan ik niet verklaren heeft me
 eerlijk gezegd ook nooit geïnteresseerd in ieder geval schijnen er zo weinig
 [fantastische] vrouwelijke [top]schilders te zijn dat men aparte catalogi voor
 hen moet maken die heten dan woman in art en krijgen een eigen
 tentoonstelling daar zit altijd minstens 1x georgia o'keeffe in en wel
 gegarandeerd een bloeiende petunia en niet de gebleekte schedel in de woestijn
 waarom
 het gaat om het zich goed voelen [welbehagen]
 hier petunia daar schedel met horens eraan
 wat voelen de mensen bij het beschouwen van de petunia wat aangener is
 dan wat ze bij de aanblik van de schedel voelen

is me een raadsel
voor mij is de petunia duizend maal onaangener dan de schedel waarom
de petunia is te mooi te perfect en dat betekent dat het hele schilderij je beliegt
het beliegt je zo erg dat ik schreeuwend weg zou kunnen lopen het hele
schilderij glimlacht je zo vals in het gezicht kijk hoe zacht en licht het leven is
de petunia is zo'n super modelbeeld van het leven en dan ook nog erotisch
geladen ik kan wel kotsen maar de mensen hebben dat graag
tegenontwerp
het principe is het volgende een dierlijk kadaver met mieren in een glazen
vitrine leggen bij voorbeeld
zorgen voor voldoende zuurstoftoevoer toekijken hoe de mieren hun werk
verrichten grondig vanzelfsprekend dat is bekend tussen haakjes damien hirst
wat mij interesseert is
daarvan een kleurenafbeelding te maken
vlak vlak vlak niets concreets
al het herkenbare verdwijnt
hertenkadaver rood mieren geel de botten grijs
het geheel noem ik dan nr. 19 en de galeriehouder kan eraan toevoegen rood
geel grijs
dat dat honderdduizend mieren zijn die net een dood hert afknagen dat raadt
later geen mens meer
maar wie ervoor staat zal hetzelfde gevoel hebben bij het beschouwen van dit
schilderij als bij het beschouwen van het reële voorval
dat is waar het op aan komt
zo zo zo te kunnen schilderen
dat is wat ik wil bereiken
dat is het doel
de onrust het kriebelen de golven steken en beten de zuren het poreus
wordende vlees misselijkheid stank verdooving huid molm/turf kleine eitjes
aan het eind schone botten
een levende begrafenis aanschouwelijk gemaakte levenskringloop
ooit schiet in een hoek gras omhoog
opluchting zuiverheid opstanding verlossing
en dat allemaal in een groot schilderij
rood geel grijs
dat is kunst

hoe aanmatigend/arrogant dat was
of alleen onbereikbaar

en het leed
ook al was het het laatste schilderij
dat ik zou schilderen
ook al was het het laatste

wat ik te zeggen zou hebben

provoceren betekent niets voor me
het leed
het leed moet er zijn
altijd aanwezig
en het geluk

III.

ja dus dat was allemaal voordat ik naar k. kwam
ik bedoel ik was erop voorbereid
maar ook weer niet
en daarna
daar dus
daar wist het niet meer
ik wist niet meer hoe
het moest gaan allemaal met
het schilderen
(*breekt af*)

wat kun je schilderen
wat niet hoe
alles weer open
alles weer afgesloten

ik kan de beelden niet vergeten
beelden begrijpt u
geen kleuren geen vlakken niets abstracts
concrete
scènes
concrete scènes

*and then
you are stuck*